

Brieven van de overkant

van vrijheid, liefde en transformatie

Osho

Leeg zijn zelf was de grond

De avond is overgegaan in de nacht. Er zijn enkele mensen gekomen. Zij zeggen: “U leert over nietsheid, maar de gedachte aan niets maakt ons bang. Is er niet iets waaraan we ons vast kunnen houden? “

Ik vertel hen dat moed beslist essentieel is voor een sprong in nietsheid. Maar in feite bereiken zij die de sprong wagen geen nietsheid, maar verkrijgen heelheid. En degenen die aan iets vasthouden bereiken niets. Kan een denkbeeldig handvat je helpen? Het is enkel door leeg te zijn dat we de waarheid kunnen bereiken. En in leegte kan er niets zijn om je aan vast te klampen.

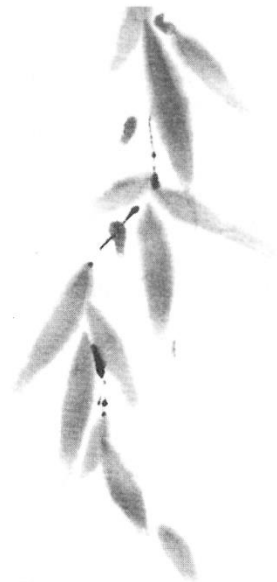
Ik vertel hun een verhaal.

Op een donkere, maanloze nacht gebeurde het dat een reiziger door onbekend berggebied trok, uitgleed en in een diepe kloof viel. Een stuk van een bosje vastgrijpend bleef hij hangen, zo zijn val uitstellend.

Rondom hem was totale duisternis. Onder hem was ook een ondoordringbare duisternis en de vreselijke afgrond. Gedurende vele uren klampte hij zich vast aan het bosje en al die tijd leed hij de pijn van de nabije dood. Het was een winternacht en langzamerhand werden zijn handen koud en gevoelloos. Weldra zou hij de struik los moeten laten en zou hij in de afgrond storten. Geen inspanning kon hem redden en hij zag zichzelf al in de greep van de dood.

Hij viel – maar er gebeurde niets. Er was helemaal geen afgrond. Op het moment dat hij losliet, merkte hij dat hij weer op de grond stond, slechts enkele centimeters lager. Dat was ook mijn ervaring. Vallend in de leegte ontdekte ik dat leegte zelf de grond was. Door het laten vallen van de steun van de mind, verkrijgen we de ondersteuning van het goddelijke.

De moed om in nietsheid te springen, is de enige ware moed voor de mens, en zij die de kracht niet op kunnen brengen om deze nietsheid binnen te gaan, blijven onvervuld.

Vraag en wees stil.....

Er is dorst naar ware kennis. Wat een dorst! Ik zie het in iedereen. Iets gloeit er van binnen dat gestild wil worden. En in hoeveel richtingen zoekt men wel niet! Misschien gaat dit zoeken wel oneindige levens door. Zoeken naar 'n soort Heilige Graal houdt de mind van de mens zwervende, maar bij elke stap ontmoet hij niets dan frustratie. Geen pad schijnt er heen te leiden. Er is enige beweging, maar geen bestemming lijkt in zicht.

Leiden paden dan nergens heen?

Deze vraag behoeft geen antwoord. Het leven zelf is het antwoord.

Na door een oneindig aantal wegen en in allerlei richtingen gegaan te zijn, is niet het antwoord al duidelijk? Is het antwoord nog steeds niet ontvangen? In een intellectueel antwoord gaat het ware antwoord op in rook.

Wanneer het intellect stil is, gaat ervaring spreken. Als gedachten zich rustig houden, ontstaat er waakzame intelligentie.

Er zijn in feite geen antwoorden voor de grondvragen van het leven.

Problemen worden niet opgelost, zij lossen gewoon op. De opdracht is om eenvoudig te vragen, en dan leeg te worden. Het intellect kan slechts vragen – het kan niet in antwoorden voorzien. Het antwoord komt enkel uit de leegte.

Het antwoord komt van de lege ruimte – deze waarheid kennende, neemt het leven een nieuwe dimensie aan. Deze staat wordt samadhi, verlichting, genoemd.

Vraag en wees stil, uiterst stil en laat het antwoord uit zichzelf komen. Sta het toe tot verwezenlijking te komen in zijn eigen tempo, en in deze stille staat van de mind wordt er gezien dat wat is, dat wat je bent.

De dorst naar ware kennis wordt niet gelest zonder het 'zelf' te kennen. Om het 'zelf' te bereiken is het noodzakelijk om alle paden op te geven.

Als de mind niet bezig is met enig pad dan is het in het 'zelf'. En het 'zelf' kennen is ware kennis. Al het andere is slechts informatie, omdat het indirect is.

Wetenschap is geen ware kennis. Wetenschap kent de waarheid niet, het kent alleen toepassingen van de waarheid. Waarheid kan alleen onmiddellijk gekend worden. En de enige existentie die onmiddellijk gekend kan worden, is alleen die van het 'zelf'.

Op het moment dat de mind rustig wordt en stil, de nutteloosheid van het zoeken beseffend, vliegen de deuren van het oneindige open.

Keuzeloos bewustzijn woont in het goddelijke.

En het uiteindelijke lessen van de dorst naar ware kennis is alleen maar in het goddelijke.